שער המצוות — חוקת

דין אפר הפרה הנה אני הכותב בינותי בהקדמת מורי זלה"ה ועיינתי ענין זה שנכתוב עתה והרציתי הדברים לפני מורי זלה"ה והודה לדברי אלה הנה חמש גבורות הנק' מנצפ"ך שהם גי' פ"ר ועם כללות חמש אותיותיו הם פרה או יהיה לפי שנמשכים מן ה' עילאה שהיא אימא וזהו פרה פ"ר ה' ולפי שנמשכין מן בינה דדינין מתערין מינה וגם הם בחי' גבורות לכן נקרא אדומה בסוד אודם הדין כמ"ש אם יהיו חטאיכם כשנים וגו' ולכן אדמה גי' חמשים שערי בינה שמשם דינין מתערין שהם חמש גבורות הנז' ובהיות אלו הגבו' בתוך הקדושה אז נקרא תמימה אשר אין בה מום.

א"ש אענה אף אני חלקי ואומר כי מו"ם הוא מספר אלהי"ם ורומז לאלהים אחרים וז"ש אשר אין בה מו"ם). כי עדיין אין הסיגי' שבה מתגלים שם ונודע שהדינים אלו גרמו היות זו"ן אחור באחור בלי זווג כנודע בסוד מלכים שמתו וזה אומרו אשר לא עלה עליה על ר"ל כי לא נזדווגו אפין באפין ומשום הכי עלמין קדמאין שהיו דינים אתחרבו כנז' בריש סד"צ ועול על כתיב חסר וא"ו וירמוז אל היסוד המקבל מאה ברכאן כמנין ע"ל או ירמוז הת"ת והכוונה היא כי לפי שלא נזדווגו פנים בפנים יצאו אלו הגבורות בתחלה ואלו הגבורו' יוצאין חוץ למחנה קדושה בסוד ירידת אלו המלכים בעולם הבריאה ובהתפשטות אלו הגבורות חוץ למחנה שכינה אז יתגלו הסיגים אשר בהם ולכן ושחט אותה לפניו להוצ' ממנה הדם האדום ודין קשה ויתמתקו.

גם ושרף את הפרה באש חזק לשרוף הסיגים אשר בהם ואז לא ישאר בהם כ"א הקדושה לבדה ואז מה שהיו חמש גבורו' נפרדות בסוד פרה פ"ר ה' כנ"ל יחזרו ויהיו אפר ר"ל א' פ"ר כי כל המנצפ"ך יתחברו ויוכללו ביחד ע"כ עיינתי אני חיים הכותב.

א"ש עם דברי אבא מארי הרב זלה"ה נוכל ליישב משאחז"ל במ"ר פרשת חקת וז"ל ר' חנן בר פזי פתח קרא בפרש' פרה שיש בה מז' ז' שבט פרות שבע הזאות שבע שריפות כו'. ואם נרצה למנותם כולם יחד חסירו' וצריכים אנו למתק דברי רז"ל. והנה הראשונ' הם ז' פרות ואין בכתוב נרמז ומפורש זולתי ה' פרות בלבד והם אלו פרה אדומה א'. ושרף את הפרה ב' שריפת הפרה ג'. אפר הפרה ד'. אפר הפרה ה'. הנה חסרים ב' אמנם עם דברי מורי ז"ל א"ש שמעיקרא אינם אלא ה' גבורות של מנצפ"ך וכנגדם נתפרשו בפסוקים ה' פעמים פר"ה ואח"כ נכללו ה"ג הנז ביסוד ולכן נק' כל להיותו כלול מן הה' גבורות הנז' כל א' כלולה מעשר הרי חמשים כמנין כל ואז נק' אפר הפרה א' פ"ר כי כל הה' נתחברו ביחד ונעשו אפר הפרה אח"ך חזרו ונתחברו שנית במדת המ' בסוד כל"ה כל ה' ולכן נזכר שנית בפסוק את אפר הפר' דוק ותשכח כי בתחל' אמר הכתוב ואסף איש טהור את אפר הפר' כנגד היסוד איש טהור ואח"כ אמר וכבס האוסף את אפר הפר' ומדבר כנגד המ' האוסף ה' אוסף כו' א"כ ב"פ אפר משלימין למנין שבע פרות.

א"ש הואיל ואתא לידן נשלים ביאור כל המאמר גם אומרו ז' שריפות ואינם זולתי ה' והם אלו ושרף את הפרה א'. על פרשה ישרוף ב'. שריפת הפרה ג'. ואסף איש טהור וכבס האוסף הרי ב' אסיפות. (סכ"י רמז אחר ששורף הוא אוספו כאמור והב' אסיפות משלימו' לז' שריפות. גם אומרו ז' הזאות ואינם אלא ד' והם אלו והזה אל נכח פני אהל מועד א'. והזה על האוהל ב'. והזה הטהור על הטמא ג'. ומזה מי הנדה ד'. האמנ' נז' עוד מי נדה לא זורק עליו א'. נדה לא זורק ב'. הוא יתחטא בו ג'. הרי נשלמו לשבעה. גם אומרו ז' כיבוסים ואינם אלא ה' והם וכבס בגדיו הכהן א'. יכבס בגדיו ב'. וכבס האוסף ג'. וכבס בגדיו ד'. יכבס בגדיו ה'. חסרים ב' ונשלמו בב' פעמים ורחץ בשרו במים. גם אומרו ז' טמאים ואיכא טפי. האמנם עיקר הטומאה הם ז' והם אלו וטמא הכהן עד הערב א'. וטמא עד הערב ב'. וטמא עד הערב ג'. וטמא שבעת ימים ד'. יטמא עד הערב ה'. הטמא יטמא ו'. תטמא עד הערב ז'. והשבע' טהורים הם שלימי' גם הז' כהנים הם שלמים במשה ואהרן כמשז"ל זהו הנלע"ד) נחזור אל מקומינו אמר מורי ז"ל ומכאן והלאה הוסיף מורי ז"ל באומרו ואסף איש טהור את אפר הפרה כו'. דע כי אלו הה' גבו' בהיותם חוזרות אל שרשם שהו' החוטם הם מתמתקות כמבואר אצלינו בכונת הריח בסעודת ליל שבת בענין ריח ההדס וע"ש היטב וז"ס ואסף איש טהור הוא ז"א כנז' בפרשת תזריע על פסוק ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא והוא המאסף ה' גבורות ע"י הריח הניחח ועולים עד חוטמו ונכנסים שם בחי' רוח דק ועולי' אל חוטם אימא עילא' הנקרא מ"י וז"ס מי אסף רוח בחפניו ולכן כתיב וטמא עד הערב בבחינת הקלי' אשר בחוץ נגדו: